

OPEN BRIEF AAN DE LEDEN VAN HET NEDERLANDSE PARLEMENT

HET SPEL IS UIT!

Geachte Kamerleden,

Don Ceder, Lid van de Tweede Kamer
Chris Stoffer, Lid van de Tweede Kamer
Derk Boswijk, Lid van de Tweede Kamer
Isa Kahraman, Lid van de Tweede Kamer
Caroline van der Plas, Lid van de Tweede Kamer

Namens uw fracties heeft u op 10 april 2025 een motie ingediend waarin u de regering verzoekt om uiterlijk op 24 april 2025 de term "Armeense kwestie" te vervangen door de term "Armeense genocide". Ik heb hiervan met grote bezorgdheid en verbazing kennisgenomen.

Ik wens u er nadrukkelijk op te wijzen dat u met deze motie op meerdere punten, die ik hieronder zal toelichten, mogelijksterwijs strafbare feiten pleegt.

Eerste punt:

In uw motie vraagt u om de term "Armeense kwestie" te vervangen door de term "Armeense genocide". Met andere woorden, u beweert: "Er heeft een Armeense genocide plaatsgevonden."

In het recht geldt: degene die een bewering doet, is verplicht deze te bewijzen. Anders is er sprake van smaad en laster, hetgeen een strafbaar feit is.

Bovendien is er geen enkel strafrecht dat uw bewering ondersteunt. In het strafrecht geldt het fundamentele principe dat wetten niet met terugwerkende kracht mogen worden toegepast.

Een handeling die ten tijde van de uitvoering niet strafbaar was, kan achteraf niet worden bestraft. Dit staat duidelijk in artikel 7 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens:

Artikel 7: Geen straf zonder wet.

1. Niemand mag worden veroordeeld voor een handeling of nalaten dat, op het moment van uitvoering, niet strafbaar was volgens het nationale of internationale recht. Evenmin mag een zwaardere straf worden opgelegd dan de straf die op dat moment van toepassing was.

Met andere woorden: *nullum crimen, nulla poena sine lege* – geen misdaad, geen straf zonder wet.

Om terug te komen op het onderwerp: Bestond er in 1915 – het jaar waarin de vermeende genocide zou zijn gepleegd – een wet over genocide?

Nee!

Dus verspilt u uw tijd met deze motie.

De Conventie inzake de Voorkoming en Bestrafing van Genocide werd pas in 1948 aangenomen door de Verenigde Naties en trad op 12 januari 1951 in werking.

Wat betreft het nationale recht: Een daad is slechts strafbaar als er op het moment van uitvoering een wet bestaat die deze strafbaar stelt.

Stel dat er sprake was van genocide – aangezien er op dat moment geen wettelijke definitie of straf bestond, kan er ook geen straf opgelegd worden.

En zeker niet door een parlement! U bent verplicht een andere benaming te gebruiken. En die benaming kan geen "genocide" zijn.

U (het Westen) heeft het Ottomaanse Rijk bezet, ons het Verdrag van Sèvres opgedrongen en geprobeerd "Armenië" en "Koerdistan" in Anatolië op te richten.

Wij hebben ons binnen de regels van oorlogsrecht verdedigd.

Wie bepaalt wie juridisch in zijn recht staat: de Nederlandse politici of de Turkse politici? Of beweert u dat een besluit van een CHRISTELIJK parlement boven de uitspraak van een onafhankelijke rechtbank staat?

In dat geval spreken we niet meer van rechtspraak maar van religieuze inquisitie!

Voor zover ik weet, zijn politici in Nederland, op grond van de trias politica, geen strafrechters. Alleen rechters kunnen straffen opleggen. Daarom bestaat het principe dat het recht niet met terugwerkende kracht mag worden toegepast.

Zelfs als u dat principe zou schenden, spreken we niet meer van een democratische rechtsstaat, maar van een BANANENREPUBLIC.

Indien u artikel 7 van het EVRM en de Nederlandse Grondwet negeert, dan ontstaat er een situatie waarin iedereen zijn eigen recht mag opeisen.

Tweede punt:

Uw motie is niet alleen in strijd met artikel 7 van het EVRM en de Nederlandse Grondwet, maar ook met het principe van scheiding der machten.

Volgens de Grondwet mogen politici geen taken van politie of rechter overnemen.

Daarnaast begaat u een strafbaar feit door een historische gebeurtenis te interpreteren en juridisch te herinterpreteren als "genocide". In het strafrecht geldt het verbod op analogiedeneringen: *nulla poena sine lege stricta*.

Zelfs een rechter mag bij het ontbreken van een wettelijke bepaling geen straf opleggen op basis van gewetensgevoel.

Als er in 1915 geen wet bestond die de daad als genocide omschrijft, dan kan er geen straf worden opgelegd.

En het is al helemaal niet aan politici om zo'n oordeel te vellen.

Uw christelijke overtuiging mag dan misschien tot deze denkwijze leiden, maar volgens het INTERNATIONAAL RECHT begaat u een strafbaar feit.

Ook al zou er sprake zijn van een wettelijke leemte, zelfs dan mag een rechter in het strafrecht geen analogie gebruiken. Laat staan een politicus.

Dit zegt de Nederlandse Grondwet!

Al meer dan 50 jaar woon ik in Europa, en steeds is mij verteld: "Dit is Europa. Hier gelden democratische wetten. Integreer!"

Uw motie gaat echter uit van de stelling dat er een genocide heeft plaatsgevonden die strafbaar is.

U beschuldigt de Ottomaanse regering (en daarmee haar rechtsopvolger, de Republiek Turkije) van genocide, en stelt haar daarmee aansprakelijk voor de vermeende gevolgen.

U doet alsof er een gerechtelijk bewezen misdrijf is, en dat is in strijd met artikel 261 en 262 van het Wetboek van Strafrecht: smaad en laster.

U en uw collega's, waaronder de heer Isa Kahraman, beschikken niet over een definitief vonnis van een rechtbank over deze kwestie.

Het indienen van een motie die zonder rechterlijk vonnis iemand als "moordenaar" of "misdadiger" bestempelt, is smaad en laster. Wij behouden ons het recht voor om juridische stappen te ondernemen.

Een mogelijke smaadzaak die wij winnen, zal als PRECEDENT dienen voor de wereld.

Geachte Kamerleden, Niet alleen wij als burgers, maar ook u als politici bent verplicht deze juridische principes te kennen.

Onwetendheid over artikelen 261 en 262 van het Wetboek van Strafrecht is geen excuus: *ignorantia legis non excusat*.

Nu wil ik het hebben over een juridische uitspraak die al uw geopolitieke plannen zal doorkruisen:

De resolutie van het Europees Parlement van 20 juli 1987, nummer C 190, waarin werd gesteld dat Turkije de Armeense genocide moet erkennen om EU-lid te kunnen worden.

In 1999 stelde de EU de kandidatuur van Turkije ter discussie. De toenmalige Turkse premier Bülent Ecevit zei: "Wie ons niet wil, hoeven wij ook niet."

Daarop werd hij de volgende dag plotseling uitgenodigd in Helsinki en werd Turkije officieel kandidaat-lid van de EU.

De Armeense diaspora was hierover woedend en spande een rechtszaak aan bij het Europees Hof van Justitie tegen:

1. Het Europees Parlement
2. De Europese Raad
3. De Europese Commissie

De zaak werd op 17 december 2003 (zaak T-346/03) verworpen. De diaspora ging in beroep, maar het Hof verwierp ook dat (zaak C-18/04 P op 17 april 2004), en veroordeelde de Armeniërs tot het betalen van €30.000 aan proceskosten.

Bewijsstukken:

1. De resolutie C 190 van het Europees Parlement
2. De vernietiging daarvan door het Europees Hof (T-346/03)
3. De definitieve veroordeling van de Armeense diaspora (C-18/04 P)

[Ik kan u desgewenst een beëdigde Nederlandse vertaling van deze uitspraak toesturen.]

Tot slot vraag ik u: "Door deze juridische precedent te negeren en als enige EU-lidstaat opnieuw dit standpunt in te nemen, maakt u zichzelf juridisch belachelijk, nietwaar?"

Of dacht u misschien dat "die Turken" juridisch niet zo onderlegd zijn?

Daarom eis ik dat u uw motie, die geen juridische grondslag heeft, per direct intrekt.

Als u dat niet doet en deze toch in stemming brengt en aanneemt, dan behoud ik mij het recht voor om juridische stappen te ondernemen tegen de indieners en opstellers van de motie.

05 mei 2025

Geachte Isa Kahraman en collega's, ik vraag u: "Ben ik in het ongelijk, gezien al mijn bovengenoemde argumenten? Ik hoor graag van u."

Met vriendelijke groet,
Refik Mor
[2003–2018 Raadslid Neumünster – Duitsland]
Fehrsstr. 8, 24536 Neumünster – Duitsland

Nawoord:

Ook de Duitse Bondsdag heeft op 2 juni 2016 een juridische fout gemaakt door een resolutie aan te nemen waarin werd gesteld: "Er is sprake van Armeense genocide."

Maar na mijn zes pagina's tellende juridische bezwaar aan alle Bundestag-leden, heeft de Bondsdag een persconferentie gehouden waarin men impliciet excuses aanbood.

Kortom: De bewering van een Armeense genocide is juridisch opgelost.

Wat juridisch is opgelost, is geen probleem meer.
Turken hebben daarom een schoon geweten!